

bygger, skal overtage en vis Del af deres Betaling i Obligationer til Parikurs, Entreprenøren skal ligeledes overtage en Del; det ærede Medlem prøver endvidere paa at komme i Forbindelse med Kommunerne for at faa dem til at overtage dem, han prøver paa at komme i Forbindelse med private Selskaber for at faa dem til at overtage en Del af disse Obligationer og anvende dem ved Udbetaling af Tantiømer og Overskud og lignende. Han prøver paa alle mulige Maader paa at faa disse Obligationer afsat, fordi han godt føler, at hvis de skal sælges i det aabne Marked, vil de komme til at staa langt under Pari, der, hvor Statsboligfondens Obligationer staa nu. Han prøver endnu en Ting for at stive Kursen af, idet han siger, at disse Obligationer ikke kan gøres til Genstand for Udlæg ved Eksekution, naar vedkommende ikke har for mere end 1500 Kr. af dem. Det er saadan en dejlig lille Formue at tage og putte i Lommen, og saa kan man blæse sine Kreditorer en lang March. Men det er klart, at hvis en saadan Bestemmelse indføres i en Lov, vil det bevirke, at Obligationernes Kurs vil blive støttet. Alt det mener jeg dog ikke, man kan indføre i en Lov.

Dernæst findes der Bestemmelser med Hensyn til Afdragene, hvor jeg ogsaa mener, at det juridiske har glippet en lille Smule for det ærede Medlem, idet der kommer en hel Række indviklede Afdragsregler. Afdragene skal begynde med 1 pCt., og derefter skal de være noget større; det havde dog været langt naturligere, ligesom naar det drejer sig om Statshusmands- eller Kreditforeningsobligationer, at fastlægge en bestemt Procent, hvoraf en Del er Rente af den til enhver Tid tilbageværende Gæld og Resten er Afdrag. Men alt i alt maa jeg sige med Hensyn til dette Forslag, at Princippet og Begrundelsen — naar jeg undtager det sidste, som jeg mener, det ærede Medlem skulde have udeladt — er af en saadan Art, at vi godt kan tiltræde det Princip, som ligger i Forslaget, og hvis det kunde lykkes under en eller anden Form at sammenarbejde dette Forslag med de to Jordlovsforslag, som tidligere har været behandlet her og i Øjeblikket ligger i Udvalg, saa er det muligt, at der vil kunne findes Former for en fremtidig Lovgivning paa dette Omraade. Jeg mener ikke, man blankt væk kan afvise Forslaget, thi, som jeg sagde til at begynde med, vi har den samme Pligt overfor Arbejderne i Byerne, som vi har overfor Landarbejderne, og hvis det ærede Med-

lem derfor tager Spørgsmaalet sagligt og prøver at faa noget ud deraf, saa vil han møde Forstaaelse hos os. Men der maa en meget indgaaende Udvalgsbehandling til, en Udvalgsbehandling, efter hvilken jeg forudser, at der ikke vil blive ret meget tilbage af Forslagets Ordlyd; men hvor Principperne muligvis kan blive bibeholdt.

Hvad angaar Spørgsmaalet om at skaffe Midler hertil, er jeg fuldt ud enig med den højtærede Landbrugsminister i, at det vil være forkert at gaa den Vej, som er anvist i Forslaget. Det vilde være forkert allerede af den Grund, at vi har Lenslovens § 2, der blev sammenkædet med Loven af 4. Oktober 1919, og denne Paragraf, der vel nok den Gang var medvirkende til, at Forliget om Lensloven kom i Stand, siger ganske klart og tydeligt, at det, der kommer ind i Henhold til Jordloven, skal bruges til Jordkøb og til Oprettelse af mindre Husmandsbrug. Det vilde da være forkert nogle Aar efter at komme og sige: Nu sletter vi Grundtanken i denne Lov og bruger det indkomne til helt andre Formaal. Men dertil kommer det, som den højtærede Minister ogsaa gjorde opmærksom paa, at de Midler, vi har til Udstykning, jo langtfra har kunnet strække til og endnu ikke strækker til. Det er rigtigt, at Jordfonden, naar samtlige Len er afløst, vil komme op paa en Sum af omkring ved 100 Mill. Kr., og hvis man regner med de $4\frac{1}{2}$ pCt., skulde denne Fond ret hurtigt vokse sig stor, saa den fuldt ud skulde kunne opfylde det Formaal, som Lenslovens § 2 forudsætter. Men ærede Medlemmer ved jo, at ved Siden af at overtage den offentlige Jord har vi i de senere Aar købt betydelige Jordarealer og udstykket dem i Henhold til Loven af 1919. Disse Jordarealer, som vi køber til Dagspris og udstykker til Jordværdi, har Jordfonden et ret betydeligt Tab paa. Vi har i Øjeblikket købt 3 Herregaarde for Jordfondens Midler til et Beløb af $2\frac{1}{4}$ Mill. Kr. Disse Herregaarde vil blive udstykket, og vi maa være forberedt paa at tage et ret betydeligt Tab paa Jordprisen der. Men dertil kommer en anden Ting, nemlig de Tab, som vi tager paa Bygningerne straks. Her begaar det ærede Medlem derfor en Fejl, naar han prøver paa at vise, hvor vanskelige Nybyggernes Kaar er, thi Forholdet er det, at Nybyggerne efter de senere Husmandslove ikke har de samme vanskelige Kaar, som de havde, der begyndte under frie Former. Vi har fra Statens Side sagt: Konjunkturerne er saadanne i Øjeblikket,